

Situační zpráva o Charte 77 od 10. července do 10. srpna 1977

V minulé situační zprávě jsme se dopustili několika chyb, z nichž některé byly opraveny ve druhé redakci situační zprávy 24.7.1977. Jednalo se zejména o výslech Pavla Ryby dne 30. 6. 1977, který trval devět hodin a byl veden s mimořádnou hrubostí, která hraničila s fyzickým násilím. Pavel Ryba ve své zprávě pro Chartu 77 píše: "... byl se mnou croumán, bouchán pěstmi do stolu a do papíru přede mnou s křikem tak bude to, nebo se příště streď líp", musel jsem odložit brýle na stůl a do obličeje mi byla vrhnutá voda."

Dále opravujeme mylnou informaci o zmírnění izolačního dozoru. Ten dosud trvá i Jirího Hájka a Františka Kriegla v neztenčené mísce.

Policie pronásleduje hudebníky undergroundu, kteří jsou spjati s Chартou 77. Ve třech víkendech po sobě obtěžovala hrubým způsobem hudebníky Plastic People, DO 507 a další včetně jejich přátel.

Největší policejní zásah, jenž mal tiské největší důsledky, se udál 9.7. 1977 v Kychnově v okrese Děčín v soukromém domě čp. 138 manželů Jana a Květy Princových. Několik desítek přátel do ztrávilo víkend spolu s dětmi. Na rozloučenou s Paulem Wilsonem, bývalým hudebníkem Plastic People, Januž byl náhle ukončen jeho desetiletý pobyt v Československu (je ženat s čs. občankou) probíhl improvizovaný hudební recitál. Konal se v uzavřeném domě ve zvukově dobře izolovaném sále. Klidný večer (nad sálem spaly nerušeně děti) narušili příslušníci VB. Nejdříve v okolí domu svítili baterkami, po hluku jakoby od mnoha dělbuchů si vynutili vstup do domu. Zdejší jej prohlédli a za velice ponížujících okolností zjišťovali totičnost přítomných. Důvodem této policejní akce, který uvedli, bylo údajné rušení nočního klidu. Bylo zadrženo deset osob (Milan Hlavas, Svatopluk Karásek, Jiří Němcov, Petr Frekáč, Jana Převratská, Miroslav Skálický, František Stárek, Miluše Števichová, Paul Wilson a Jan Prince), z nichž devět bylo propuštěno do 17. hodiny druhého dne. Jan Prince propuštěn nebyl, nyní je ve věznici v Litoměřicích obviněn z trestného činu vytržnictví. Policie by ovšem mohla nejlépe vědět, kdo způsobil rány dělbuchem v okolí domu a kdo profesal pneumatiky 7 aut a jedné motorky, stejných před domem. Víkendoví hosté totiž byli do jednoho uvnitř. Jedná se opět - pokolikáte už v případě undergroundu? - o záminku, o snahu zničit nezávislost kultury.

O týden později, 16. 7. 1977 v rodinném domku manželů Šukových v Praze 10 na odpolední čase, kde měl údajně vystupoval Jan Karásek, byli přicházející a odcházející hosté legitimováni. Policejní existence přátelského posazení na otevřené zahrádce trvala celé odpoledne a večer.

V pátek 21. 7. přišli dva příslušníci VB do chaty Deny Němcové ve studeném okres Jindřichův Hradec. Zkontrolovali občanské průkazy přítomných a jako vysvětlení uvedli, že přijdou zítra zase. V sobotu 22. 7. kolem 14 hod.

přišli v doprovodu příslušníka VB předseda MNV a jeden civilista. Vyhádali si občanské průkazy nové příchozích. Své počínání zdůvodňovali stížností soucudu na noční hluk. Ne otázku, kteří sousedé si stěžovali odpovídali, že to bylo již leni. Hlavním důvodem jejich návštěvy však bylo tradiční fotbalové utkání hudebníků Plastic People s místní mládeží. Začátek fotbalového zápasu sledovali příslušníci VB, kteří po jeho ukončení vyhrožovali místním pokutou, že nemají k utkání povolení. (V místě není fotbalový oddíl, jedná se o rekreační vesnické hřiště.) Ve snaze zabránit setkání místní mládeže s návštěvníky chaty ve tudeném nařídila policie zkrácení otvírací doby v místním hostinci.

K celostátní shore nařízeným diskriminačním opatřením proti signatářům Charty 77 přibyl nový způsob postihu: odebíráni a odpirání částečných a plných invalidních důchodů. Před časem jsme zaznamenali odebíráni invalidního důchodu Karlu Kynclovi, Vladimíru Škutinovi a Josefу Hodicovi. Nyní městský soud v Praze odsouhl přiznání invalidního důchodu Františku Šemalíkovi, přičemž došel k tragikomické situaci: městský soud "dospěl" k rozhodnutí, že František Šemalík nemálo pracovat nemůže. Může však být zaměstnán jako rávnik nebo vědecký pracovník. (O což se celá léta marně snažil). Václav Vrbeček, trpíví od dětství těžkou chorobou kyberlních klubů, která značně omezuje jeho pohyblivost, byl náhle předvolán k lékaři mimo svůj zdravotnický obvod a byla mu dána lhůta, aby urychlene předložil nové lékařské nálezy o svém zdravotním stavu a tím, že dotyčný lékař je musí během 10 dnů předložit posudkové komisi sociálního zabezpečení.